

Мала Азия и се настанили около р. Сангария, дѣто ги свара историчната епоха.¹⁾ Тѣ оставили обаче важни останки на Балканския Полуостровъ, които дълго врѣме личели между другитѣ народи. Дори до римското нахлуванье има дири отъ тоя народъ на европейска страна.

Задъ Хемусъ Дунавската Равнина била завзета отъ фригийското племе *мизи*.²⁾ Притиснати откъмъ сѣверъ отъ тракитѣ и тѣ намѣрили спасение въ Мала Азия, дѣто завзели крайморието около Пролитѣ. И отъ тѣхъ останали нѣкои на домашнитѣ си огнища и били спазени дори до римскитѣ напливи. Римлянитѣ по тѣхно име нарекли страната между Дунава и Балкана *Мизия*.

Отвѣдъ Дунава въ Карпатитѣ било прастарото отечество на *тракитѣ*.³⁾ Тѣ били планински воинственъ народъ. Когато тѣхното праотечество имъ отѣснѣло, тѣ тръгнали на югъ, завзели голѣмата Дунавска Равнина и минали на Балканския Полуостровъ. Тракитѣ побѣдили старитѣ фригийски племена и покорили земята имъ. Вѣрни на своя начинъ на живѣенье по племена, тѣ прѣдпочитали за жилища планинитѣ, обичали да живѣятъ господарски на гърба на покоренитѣ останали фриги.

Въ Панония били прастаритѣ жилища на *илиритѣ*. Тѣ потеглили на югъ въ прѣдисторични врѣмена, влѣзли въ Полуострова и завзели западнитѣ му планински части, отъ дѣто истикали по на югъ прѣжнитѣ елини.

Както арменцитѣ и фригитѣ, така и тракитѣ и илиритѣ били народи отъ арийско потекло, доста сродни по между си. Особно близки били двата послѣдни народа.⁴⁾

Илиритѣ немогли да образуватъ силна държава, понеже живѣли раздѣлени на отдѣлни родове, прѣснати по планинитѣ и не обичали да се подчиняватъ на една централна върховна власть,⁵⁾ сжщо както днешнитѣ имъ потомци въ тия планини.

Сжщо тѣй и тракитѣ не могли да образуватъ силна дълготрайна държава, понеже били раздѣлени на враждебни кланове, които се съединявали въвъ врѣме на голѣма опасност. Тѣхната земя била изложена при това на разни голѣми опустошителни нахлувания отъ

¹⁾ Tomaschek, Die alten Thraker, стр. 4—5.

²⁾ Все тамъ, 6.

³⁾ Все тамъ, 7.

⁴⁾ М. Дриновъ, Заселение Балканскаго полуострова славянами, Спб. 1873. Стр. 14, 15; К. Иречекъ, История на българитѣ, Търново, 1886. стр. 72; Tomaschek, Die Alten Thraker, 7.

⁵⁾ И. Смирновъ, Очеркъ культурной исторіи южныхъ славянъ, Ученныя записки Имп. Казанскаго университета, г. LXVI (1899), седьмая и восьмая кн., стр. 126.